

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grzegorz Tyrka
Protokolant:	Igor Ekert

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2016 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy A. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania A. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 8 czerwca 2016 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje A. G. prawo do emerytury, poczynając od dnia 16 czerwca 2016 roku.

SSO Grzegorz Tyrka

VIII U 1246/16

UZASADNIENIE

Dnia 18 kwietnia 2016 roku ubezpieczony A. G. wniósł do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. o przyznanie prawa do emerytury.

Decyzją z dnia 8 czerwca 2016 roku organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury.

Na uzasadnienie podano, że zgodnie z art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015 roku, poz. 748 ze zm.) – zwanej dalej ustawą emerytalną – oraz z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983 roku, Nr 8, poz. 43 ze zm.) ubezpieczony nabędzie prawo do wcześniejszej emerytury w przypadku łącznego spełnienia przesłanek:

- ukończenia wieku 60 lat,
- legitymowania się łącznym okresem ubezpieczenia w wymiarze co najmniej 25 lat, przypadającym na dzień 1 stycznia 1999 roku,
- legitymowania się 15 letnim okresem pracy wykonywanej w szczególnych warunkach, przypadających na dzień 1 stycznia 1999 roku;
- nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego.

Ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999 roku osiągnął wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynoszący 25 lat, ale nie udowodnił co najmniej 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach, wykonywanego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, a jedynie 7 lat, 5 miesięcy i 9 dni. Ubezpieczony przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego i nie złożył wniosku o przekazanie zgromadzonych tam środków na dochody budżetu państwa. Ubezpieczony osiągnął wiek 60 lat z dniem 16 maja 2016 roku.

Ubezpieczony wniósł odwołanie, domagając się zmiany zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie prawa do emerytury.

Na uzasadnienie podano, że ubezpieczony wykonywał prace budowlano-remontowe na oddziałach hut stali, w których jako podstawowe były wykonywane między innymi prace związane z obsługą pieców stalowniczych – załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983 roku, Nr 8, poz. 43 ze zm.), wykaz A, dział XIV poz. 25 w związku z działem III poz. 10.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Na uzasadnienie podano, że organ rentowy nie zaliczył ubezpieczonemu do pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) w C. (od 17 czerwca 1977 roku do 15 listopada 1987 roku), bowiem ubezpieczony nie przedłożył świadectw pracy w warunkach szczególnych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony urodził się dnia (...).

Ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999 roku legitymował się okresem składkowym i nieskładkowym wynoszącym 25 lat.

Dnia 15 czerwca 2016 roku ubezpieczony złożył do organu rentowego wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym na dochody budżetu państwa.

Ubezpieczony był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie (...) w C. w okresie od dnia 17 czerwca 1977 roku do dnia 15 listopada 1987 roku w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowiskach: przepalacza żelazo-żużła, ślusarza remontowego.

Pracodawca ubezpieczonego świadczył usługi na rzecz hut, w tym hut stali, w zakresie konserwacji i remontów pieców hutniczych. Ubezpieczony pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w Hucie (...) w G.. Do obowiązków ubezpieczonego należał demontaż i montaż pieców hutniczych. Praca odbywała się na hali, gdzie znajdowało się 7 pieców martenowskich i 2 elektryczne. Podczas prac budowlano-remontowych przy jednym piecu, pozostałe piece stalownicze (znajdujące się w odległości kilku metrów) były w ruchu i były obsługiwane przez hutników.

Pracodawca nie wydał ubezpieczonemu świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach, który z dniem 16 listopada 1987 roku przeszedł do (...) Przedsiębiorstwa (...) w G..

Ubezpieczony był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie (...) w G. w okresie od dnia 16 listopada 1987 roku do dnia 30 czerwca 1995 roku na stanowisku monter a i urządzeń konstrukcji stalowych. Ubezpieczony dalej wykonywał prace bieżącej konserwacji i remontów pieców hutniczych stale i bezpośrednio przy stanowiskach hutniczych zaliczonych do prac w warunkach szczególnych. Okres ten organ rentowy uznał za pracę w warunkach szczególnych na podstawie świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Z okresu od 16 listopada 1987 roku do 30 czerwca 1995 roku organ rentowy uwzględnił pracę w warunkach szczególnych w wymiarze 7 lat, 5 miesięcy, i 9 dni (po odjęciu okresów: pobierania zasiłku chorobowego i urlopu bezpłatnego).

/dowód z: akt ZUS; akt osobowych ubezpieczonego; akt ZUS i zeznań świadków: J. K., H. S., K. T.; zeznań ubezpieczonego/.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie A. G. zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015 roku, poz. 748 ze zm.) – zwanej dalej ustawą – ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w ust. 1a i 1b, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a, 50e i 184.

Zgodnie z 184 ust. 1 ustawy ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy – tj. 1 stycznia 1999 roku – osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Zgodnie z art. 184 ust. 2 ustawy emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983 roku, Nr 8, poz. 43 ze zm.) – zwanego dalej rozporządzeniem – pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z § 3 rozporządzenia za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej „wymaganym okresem zatrudnienia”, uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczanymi do okresów zatrudnienia.

Zgodnie z § 2 ust. 1 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Z cytowanych norm prawnych wynika, iż odwołujący nabędzie prawo do wcześniejszej emerytury w przypadku łącznego spełnienia przesłanek:

- ukończenia wieku 60 lat,

- legitymowania się łącznym okresem ubezpieczenia w wymiarze co najmniej 25 lat, przypadającym na dzień 1 stycznia 1999 roku,

- legitymowania się 15 letnim okresem pracy wykonywanej w szczególnych warunkach, przypadających na dzień 1 stycznia 1999 roku;

- nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego.

Odwołujący w dniu wydania zaskarżonej decyzji miał ukończony wiek 60 lat, na dzień 1 stycznia 1999 roku legitymował się ponad 25 letnim okresem ubezpieczenia, a od dnia 16 czerwca 2016 roku nie był członkiem otwartego funduszu emerytalnego, bowiem złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych OFE na dochody budżetu państwa.

Spornym pozostawało, czy odwołujący na dzień 1 stycznia 1999 roku legitymował się 15 letnim okresem pracy wykonywanej w szczególnych warunkach.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że u pracodawców (wymienionych w części uzasadnienia ustalającej stan faktyczny) ubezpieczony wykonywał prace budowlano-remontowe na oddziałach hut stali, w których jako podstawowe były wykonywane między innymi prace związane z obsługą pieców stalowniczych – wykaz A, dział XIV poz. 25 w związku z działem III poz. 10. Postępowanie dowodowe wykazało, że ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999 roku legitymuje się 15 letnim okresem pracy wykonywanej w szczególnych warunkach.

Na podstawie wyżej powołanych norm prawnych oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. należało zmienić zaskarżoną decyzję i przyznać A. G. prawo do emerytury, poczynając od dnia 16 czerwca 2016 roku, tj. dnia następującego po złożeniu wniosku o przekazanie środków zgromadzonych w OFE na dochody budżetu państwa.

(-) SSO Grzegorz Tyrka